

Doktriner i saa Henseende, men der er vist ikke andet for, end at man kommer til at ændre denne Toldlov saaledes, at den ikke i den Grad formindsker Statsindtægterne, som den faktisk gør, og ikke i den Grad lammer dansk Erhvervsliv, som det er uimodsigeligt, at denne Toldlov gør. I saa Henseende maa man lade alle Teorier fare og gaa til det praktiske. Og nu har Finansministeren selv udtrykt sin Tanke i saa Henseende, som falder ganske sammen med Estrups, denne Statsmand har ikke haft nogen ivrigere Tilhænger eller Meningsfælle, kan jeg gerne sige, paa dette Omraade end den højtærede Finansminister. Han har udtrykt sig f. Eks. saaledes, at han siger, han har hørt, at Kaffen ikke er bleven billigere, men at den er bleven daarligere ved den sidste Toldlov. Nuvel, saa lad os se, om ikke det var muligt, at Kaffen kunde blive lige saa billig, men maaske bedre, hvis vi vendte tilbage til den Toldlov, som den højtærede Finansminister egentlig mener er den rigtige. Der er selvfølgelig ikke Tale om, at man ved forøgede Indtægter i Løbet af 3 Aar f. Eks. kan skaffe sig Dækning for det Deficit paa 80 Mill. Kr., som Ministeren nu oplyser, at vi have, det er der ingen Mennesker, som mene. Det er selvfølgelig nødvendigt, at vi benytte Statslaan, men vi bør benytte det i Forening med økonomiske Love herhjemme, og i saa Henseende maa Finansministeren gaa i Spidsen.

Nu siger den højtærede Minister, at jeg alligevel er stemt for Laan. Ja, naar den haarde Nødvendighed foreligger, mener ogsaa jeg, at saa maa man gaa til Laan, men jeg holder for, at det er ikke det vigtigste og første, som skulde gøres fra Statens Side. Men Finansministeren kan virkelig ikke bebrejde mig, at jeg nu mener, at det eneste rigtige er at gaa til et stort Laan. Og vi burde have gaaet til eet stort Laan og ikke først til et 15 Millioners og saa i samme Aar til et nyt Laan. Det kan ikke bebrejdes mig, at jeg, da den forrige Regering stillede Forslag om Laan, ikke stillede Forslag om, at dette skulde være meget større. Det er helt ualmindeligt, at saadanne Forslag fremsættes fra Tingets Side, naar den ansvarlige Regering forelægger en Lov om et Laan af en bestemt Størrelse. Men det er pudsigt at høre det fra den højtærede Finansminister, thi han har den samme Adgang til at blive bekendt med Finanssager som alle vi andre, og naar han er bleven Finansminister, maa det vel ligge i hans særlige Kvalifikationer netop paa dette Omraade. Men i

Kraft af disse Kvalifikationer udtalte netop den højtærede Finansminister oppe i Landstinget, at Laanet kunde godt gøres 15 Mill. Kr. mindre, og her nede i Tinget udtalte hans Meningsfæller, at det kunde gøres 10 Mill. Kr. billigere. Det vilde da være lidt aparte, om man fra vor Side sagde: Nej, det maa gøres betydeligt større.

I Anledning af den højtærede Finansministers Omtale af Militærudgifterne skal det slaas fast, at den Udgiftsforøgelse, som Forsvarslovene medføre, blev vedtagen samtidig med den nye Skattelov. Denne Skattelov gik uomtalt, tror jeg, gennem begge Rigsdagens Ting, og derved erklærede de, paa hvem Skatten falder, — og det er kun en meget lille Del af Befolkningen, — sig beredte til af Hensyn til Forsvarslovenes Gennemførelse at bære denne pekuniære Byrde. Denne Skat vil indbringe et saa stort Beløb, at ikke alene den aarlige Merudgift til de Forsvarsforanstaltninger, som ere blevne vedtagne, kan afholdes, men ogsaa for en væsentlig Del Forrentningen af det Beløb paa 30½ eller 31½ Mill. Kr. — jeg husker ikke i Øjeblikket, hvor meget det er —, som vil medgaa til Forsvarsforanstaltninger en Gang for alle. Disse Penge ere tilvebragte ved denne Skat, og derfor kan det ikke hjælpe det allerringeste og bør ikke hjælpe, at man siger, at disse Forsvarslove have medført saa store Udgifter, at Staten ikke kan bære dem. Nej, det er ved Udgifter paa ganske andre Omraader, at Staten er kommen ind i en saadan finansiel Tilstand, at der maa Vej frem, og i saa Henseende pegede jeg i Formiddag paa et Par Tilfælde, som nu ogsaa underkastes en meget stærk Kritik fra radikal Side, nemlig Loven om Husmandslokker, der utvivlsomt er kommen ind i en gal Gænge, som har medført store Tab for Statskassen og frembragt en Prisstigning ude paa Landet, og som i Længden lammer Finanserne og ikke tilfører de paagældende det Gode, som det var Hensigten at tilføre dem, men det skal jeg ikke gaa dybere ind paa i dette Øjeblik, det vil der blive Lejlighed til om nogle faa Dage at forhandle, naar Loven om Husmandslokker kommer hened.

Den højtærede Finansminister kom overmaade let, jeg vil ikke sige elegant, over et Par Spørgsmaal, jeg tillod mig at stille med Hensyn til det Laan, som er stiftet under det nuværende Ministerium, og et Laan, som var projekteret fra Ministeriets Side. Den højtærede Finansminister sagde: Et Medlem kan virkelig ikke